

Ang Basahon ni Joel ug Ang Laodiceanong Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw - Numero Traynta'y Siete

Jeff Pippenger
2026-01-29

Numero Trenta ug Pito

Sa damgo ni William Miller, ang “kaguliyang” sa sinugdanan, sa dihang ang mga tawo misugod na sa pagsamok sa mga alahas, giunhan sa pagtipon ni Miller sa mga alahas ug sa iyang pagtawag, “ari ug tan-awa.” Si Cristo, ingon nga tawo nga may panghaplas sa abog, migamit sa silhig aron isilhig paggawas ang mga basura, tigumon ang mga alahas ngadto sa usa ka labi pang dako nga sudlanan, ug dayon iyang gitawag si Miller sa “ari ug tan-awa.” Sa dihang si Cristo magsugod sa Iyang buhat sa silhig, ang lawak walay sulod, kay gisulat ni Miller nga ang usa ka “pultahan naablihan, ug usa ka tawo misulod sa lawak, diin ang mga tawo tanan mipahawa gikan niini; ug siya, nga may gikuptang panghaplas sa abog sa iyang kamot, miabli sa mga bintana, ug misugod sa pagpanghaplas sa abog ug sa mga basura gikan sa lawak.”

Ang tawo nga may silhig para sa hugaw misulod sa lawak sa dihang ang tanang katawhan nakagula na gikan niini. Niadtong 2023, ang tawo nga may silhig para sa hugaw misulod sa walay sulod nga lawak, kay ang lihok sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nabungkag ug nagkatibulaag na. Ang mga kamatuoran nga gilarawan sa mga Lamesa ni Habakkuk sa 2012 gilubong sa mga basura, ug ang lawak walay sulod. Ang tawo nga may silhig para sa hugaw mao Siya nga miabot sunod kang Juan Bautista, nga giingon ni Juan nga may kalikag, ug nga gamiton Niya kana nga kalikag aron sa hingpit nga paghinlo sa Iyang salog.

Sa pagkatinuod, gibautismohan ko kamo sa tubig ngadto sa paghinulsol; apan siya nga moanhi sunod kanako labawng gamhanan kay kanako, nga ang iyang mga sapin dili ako takos sa pagdala; siya mao ang magabautismo kaninyo pinaagi sa Espiritu Santo ug pinaagi sa kalayo: Kansang pala anaa sa iyang kamot, ug hingpit niyang limpyohan ang iyang giukanan, ug tigumon ang iyang trigo ngadto sa bodega; apan sunogon niya ang uhot pinaagi sa kalayo nga dili mapalong. Unya miabut si Jesus gikan sa Galilea ngadto sa Jordan kang Juan, aron bautismohan niya siya. Mateo 3:11–13.

Ang Galilea maoy simbolo sa usa ka punto sa pagbalhin, ug ang dapit sa Jordan diin si Jesus miadto aron magpabautismo ginganlan ug Bethabara, ug ang kahulogan niini mao ang “tabokanan sa lantsa,” ug kini nagtimaan sa dapit diin ang karaang Israel mitabok paingon sa Yutang Saad. Sa dihang si Jesus nabautismohan, nan nahimo Siyang Jesu-Cristo. Ang Galilea, Jordan, Bethabara, ug ang pagkahimo ni Jesus nga Cristo, nagahatag ug paghatag-diin sa usa ka kausaban sa dispensasyon, nga mao usab ang girepresentar sa usa ka pultahan, ilabina alang sa mga Filadelfianhon nga gihatagan sa yawi sa pultahang maablihan ug masirhan.

Ug sa anghel sa iglesia sa Filadelfia isulat mo; Kini nga mga butang nagaingon siya nga balaan, siya nga matinuoron, siya nga adunay yawi ni David, siya nga nagaabli, ug walay tawo nga makasira; ug nagasira, ug walay tawo nga makaabli; Ako nahibalo sa imong mga buhat: tan-awa, gibutang ko sa imong atubangan ang usa ka bukás nga pultahan, ug walay tawo nga makasira niini: kay ikaw adunay diyutay nga kusog, ug nagtuman sa akong pulong, ug wala maglimod sa akong ngalan. Pinadayag 3:7, 8.

Sa dihang si Cristo “miabli” sa “pultahan” ug “misulod sa lawak,” ang lawak mao ang “Iyang lawak,” kay hingpit Niyang hinloan ang “Iyang saluganan.” Kon Iya ang saluganan, Iya usab ang lawak.

“Sa Capernaum nagpuyo si Jesus sa mga taliwala sa Iyang mga pagbiyahe paingon ug pabalik, ug kini nailhan ingon nga ‘Iyahang kaugalingong siyudad.’ Kini atua sa daplin sa Dagat sa Galilea, ug duol sa mga utlanan sa maanindot nga kapatagan sa Gennesaret, kon dili man gayud diha mismo niini.” *The Desire of Ages*, 252.

Misulod Siya sa Iyang lawak aron tigumon ang Iyang trigo ug aron tigumon ug sunogon ang mga liso. Ang kausaban sa dispensasyon nga gilarawan sa Galilea, Jordan, Bethabara, sa bautismo, sa pagbalhin gikan kang Juan ngadto kang Jesus, nagakatugbang sa pagbalhin sa iglesia nga nakig-away sa Laodicea ngadto sa iglesia nga madaogon sa Philadelphia. Misulod Siya sa Iyang lawak niadtong Hulyo sa 2023. Gitak-opan ni Miller ang iyang mga mata taliwala sa kasamok sa Hulyo 18, 2020, ug sa dihang iyang giablihan ang iyang mga mata, ang lawak walay mga tawo; ang kamatuoran gilubong ilalom sa kasaypanan, ug unya giablihan sa tawo nga nagasilhig sa hugaw ang mga bintana ug misugod sa pagsilhig sa mga sagbot ngadto sa gawas.

“Kang kinsang ihip anaa sa Iyang kamot, ug hinloan gayud Niya pag-ayo ang Iyang giukanan, ug tipigon Niya ang Iyang trigo ngadto sa dapa.’ Mateo 3:12. Kini usa sa mga panahon sa pagpanghinlo. Pinaagi sa mga pulong sa kamatuoran, ang upa ginabulag gikan sa trigo. Tungod kay sila hilabihan ka mapahitas-on ug nagapakamatarung sa kaugalingon aron modawat sa pagbadlong, hilabihan ka mahigugmaon sa kalibutan aron modawat sa kinabuhi nga mapainubsanon, daghan ang mitalikod kang Jesus. Daghan gihapon ang nagabuhat sa mao ra nga butang. Ang mga kalag ginatestingan karon maingon sa pagsulay sa mga disipulo didto sa sinagoga sa Capernaum. Sa diha nga ang kamatuoran ipahamtang sa kasingkasing, ilang makita nga ang ilang mga kinabuhi dili uyon sa kabubut-on sa Dios. Ilang makita ang panginahanglan sa bug-os nga kausaban sulod sa ilang kaugalingon; apan dili sila andam sa pagbaton sa buluhaton sa paglimod sa kaugalingon. Busa masuko sila sa diha nga ang ilang mga sala mapadayag. Mipahawa sila nga nasilo, maingon sa pagbiya sa mga disipulo kang Jesus, nga nanagbagulbol, ‘Malisud kining pulonga; kinsa may makadungog niini?’” *The Desire of Ages*, 392.

Sa katapusang adlaw sa 2023, nga mihikap sa unang adlaw sa 2024, ang Leon sa banay ni Juda misugod sa anam-anam nga pag-abli sa pinadayag mahitungod sa Iyang kaugalingon. Uyon sa tulo ka lakang nga proseso sa pagsulay sa pag-abli sa Daniel 12, aduna dayon untay tulo ka mga pagsulay, nga gihulagway ingon nga “purified, made white and tried.”

Ug siya miingon, Lakaw sa imong dalan, Daniel; kay ang mga pulong gitakpan ug gitimrihan hangtod sa panahon sa katapusan. Daghan ang pagahinloan, ug pagapapution, ug pagasulayan; apan ang mga daotan magapadayon sa pagbuhat ug kadaotan: ug walay usa sa mga daotan nga makasabut; apan ang mga manggialamon makasabut. Daniel 12:9, 10.

Ang nahaunang manulonda nagrepresentar sa paghinlo, ingon nga ang makasasala nga nakombikto nagabutang sa iyang mga sala ibabaw sa halad diha sa hawanan, diin siya gipakamatarong pinaagi sa dugo.

Ang dugo dayon dad-on ngadto sa balaang dapit diin ang proseso sa pagbalaan sa pagkabalaan gihulagway ingon nga ginahimong maputi pinaagi sa paghugas sa dugo gikan sa hawanan. Ang pagkamatarong didto ginapadayag diha sa mga nagmadaogon pinaagi sa dugo ug sa pulong sa ilang pagpamatuod.

Unya pagasulayan sila, ug sa ulahing mga adlaw hikaplagan sila nga napulo ka pilo ang pagkahingpit kay sa tanang uban pang mga manggialamon sa Babilonia. Ang ikatulong pagsulay mao ang dapit diin sila pagahimayaon sa Labing Balaang Dapit ug mailhan gikan sa laing hut-ong sa mga nagaangkon nga manggialamon. Kadtong ikatulong pagsulay mao ang balaod sa Domingo, ug ang nahaunang pagsulay mao ang tawag sa unang manolunda sa pagbalik ngadto sa mga patukoranan, kay sa mosunod nga lakang pagatukoron ang templo. Kadtong mosunod nga lakang mao ang mensahe sa pagbulag sa ikaduhang manolunda, nga pagasundan sa litmus nga pagsulay sa ikatulong manolunda.

Sa 2023, miabut ang unang manulonda ingon sa Iyang gihimo niadtong Agosto 11, 1840, sa dihang mikunsad Siya uban ang mensahe sa Islam sa ikaduhang kaalaotan. Mikunsad Siya ingon sa Iyang gihimo sa 9/11, uban ang mensahe sa Islam sa ikatulong kaalaotan, ug ang tawag sa pagbalik ngadto sa karaang mga alagianan. Ang mga patukoranan sa kasaysayan sa mga Millerite natukod sa dihang ang mensahe sa ikaduhang kaalaotan natuman niadtong Agosto 11, 1840. Unya mikunsad ang manulonda sa Pinadayag kapitulo 10, sa ingon nagpatin-aw sa pagkanaug sa manulonda sa Pinadayag kapitulo 18 ug sa pag-abot sa ikatulong kaalaotan.

Si Josiah Litch mao ang makasaysayanong personalidad nga nalambigit sa mga patukoranan nga napahimutang niadtong Agosto 11, 1840. Ang ngalan nga “Josiah” nagkahulogan og “ang patukoranan sa Dios,” ug si Haring Josiah sa sagradong kasaysayan nagrepresentar sa repormasyon ni Josiah, nga naglakip sa pagkadiskobre sa tunglo ni Moises, nga nalubong taliwala sa mga hugaw sa santuwaryo, maingon nga ang mga hiyas ni Miller gilubong sa lawak.

Namatay si Hari Josias didto sa Megiddo, nga mao ang Armagedon sa Pinadayag kapitulo sa is. Ang repormasyon ni Josias maoy katumanan sa profesiya nga gipadayag sa masinupakon nga propeta, sa dihang gitukod ni Jeroboam ang duha ka halaran sa Bethel ug Dan. Kadtong masinupakon nga propeta namatay taliwala sa asno ug sa leon. Si Hari Josias gitagna daan, pinaagi sa ngalan, ug ang iyang repormasyon kabahin sa maong tagna, nga naglakip nga ang umaabot nga hari nga si Josias magalaglag sa mao gayod nga halaran diin giatubang sa masinupakon nga propeta ang daotang hari nga si Jeroboam.

Ang Josias nagkahulogan ug patukoranan sa Dios, ug si Haring Josias nagtuman sa tagna nga gihatag mga 340 ka tuig sa wala pa ang iyang paghari. Nangulo siya sa usa ka pagpukaw ug repormasyon nga sa katapusan miabot ngadto sa halaran diin ang propeta gikan sa Juda mikonpronta kang Haring Jeroboam. Sa pag-abot didto, giguba ni Josias ang halaran, sumala sa giingon sa tagna nga iyang pagabuhaton. Kadtong duha ka mga halaran ni Jeroboam maoy tinuyo nga mga peke sa templo sa Jerusalem, bisan pa ngadto sa giladmon nga si Jeroboam nagtukod ug peke nga mga adlaw sa fiesta. Sa pagbuhat niana, yano lamang niyang gibuhat ang gibuhat ni Aaron pinaagi sa bulawang nating baka. Ang pagsukol ni Aaron nahimutang sa patukoranan sa balaang kasaysayan sa karaang Israel. Kini nahitabo sa dihang si Moises nagadawat sa Kasugoan, nga maoy patukoranan sa kagamhanan sa Dios.

Ang pagrebelde ni Aaron maoy usa ka pundasyonal nga pagrebelde, ug kini gisubli sa dihang gitukod ni Jeroboam ang napulo ka amihanang mga banay ingon nga Israel. Gibadlong ni Moises si Aaron, ug si Moises mao ang alpha, o pundasyon, diha sa relasyon kang Cristo nga mao ang omega. Si Aaron ug si Moises nagrepresentar sa duha ka hut-ong sa pundasyonal nga pagrebelde, ug ang ikatulong hut-ong mao ang mga bayani nga mibarog uban kang Moises—ang mga Levita. Si Haring Jeroboam ug ang propeta gikan sa Juda mao ang duha ka hut-ong sa pundasyonal nga pagrebelde sa amihanang gingharian, ug sa makausa pa ang mga Levita mao ang mga bayani.

Sa pundasyonal nga pagrebelde ni Jeroboam, ang propeta gikan sa Juda nagbadlong kaniya ug nagtagna mahitungod sa usa ka hari nga paganganlanon nga “ang pundasyon sa Dios”—si Josias. Ang katumanan sa gitagnang repormasyon naglakip nga sa dihang gisugdan ni Josias ang iyang rebaybal ug repormasyon, nadiskobrehan ang tunglo ni Moises, ug ang pagbasa sa mga sagradong pulong ni Moises naghatag og gahum sa usa ka rebaybal ug repormasyon nga nagsugod na daan. Si Josias, nga sa tin-aw usa ka simbolong profetiko, nagrepresentar sa usa ka rebaybal ug repormasyon nga gihatagan og gahum sa dihang nadiskobrehan ang usa ka tagna gikan sa mga sinulat ni Moises.

Ang nag-unang pagsukol diha sa sugilanon ni haring Jeroboam girepresentahan sa hari sa Israel, ug usab sa propeta gikan sa Juda nga gipadala uban sa usa ka diosnong pahibalo batok sa nag-unang pagsukol ni Jeroboam ug mga panudlo alang sa propeta nga nagtimaan kon unsang dalan ang likayan sa iyang pagbalik ngadto sa Juda. Gisalikway sa propeta gikan sa Juda ang hangyo ni Jeroboam nga mopabilin, apan sa ulahi gidawat niya ang pagdapit sa bakakon nga propeta sa Bethel, ug gitak-uman ang iyang kapalaran. Ang masupilon nga propeta mamatay tali sa asno ug sa leon, ug unya ilubong sa lubnganan sa bakakon nga propeta.

Niadlong Agosto 11, 1840, natuman ang usa ka tagna sa ikaduhang kaalaotan, ug ang mga patukoranan sa Adventismo napahimutang. Gipresentar ni Josiah Litch ang maong tagna niadtong 1838, ug unya napulo ka adlaw sa wala pa ang Agosto 11, 1840, iyang gipino ang iyang mga kalkulasyon ug gitagna ang Agosto 11, 1840, ingon nga adlaw nga mohunong ang pagkalabaw sa Ottoman, sa katumanan sa tagna mahitungod sa Islam sa ikaduhang kaalaotan.

Si Hari Josias nagsimbolo sa katapusang pagpukaw ug repormasyon, kay ang matag propeta nagsulti nga mas direkta mahitungod sa ulahing mga adlaw kay sa bisan unsang nangaging mga

adlaw. Si Hari Josias nagsimbolo sa katapusang pagpukaw ug repormasyon, ug kana nga repormasyon gipadayag sa Biblia pinaagi sa usa ka tagna. Ang basahon ni Joel nag-ila sa katapusang pagpukaw ug repormasyon nga mahitabo taliwala sa mga mamahimong usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang pagpukaw ni Josias may duha ka lakang: kini misugod, unya usa ka tagna giablihan nga midugang ug kusog sa buluhaton. Ang duha ka lakang mao ang unang ulan ug ulahing ulan, sumala sa gipadayag sa basahon ni Joel, ug natuman sa mga basahon sa Mga Buhat, ug unya natuman pag-usab sa kasaysayan sa mga Millerita.

Sa mga pundasyonal nga pagrebelde ni Aaron, ni Haring Jeroboam ug sa propeta gikan sa Juda ngadto kang Haring Josias, ug dayon paingon kang Josiah Litch, iyang gipaila ang usa ka linya sa pagpamatuod mahitungod sa pundasyonal nga pagsulay. Ang pundasyonal nga pagsulay mao ang nahaunang pagsulay, nga sundan sa pagsulay sa templo sa dihang ibutang na ang batong pang-ibabaw. Human niana moabot ang ikatulong pagsulay, ang litmus nga pagsulay.

Gikan sa bulawang nating baka, paingon sa mga halaran ni Jeroboam sa Bethel ug Dan, ngadto kang hari Josiah, ug ngadto kang Josiah Litch, nagrepresentar kini ug sunod-sunod nga mga timaan sa tagna nga modala ngadto sa pundasyonal nga pagsulay sa 9/11. Sa dihang nangahugno ang dagkung mga tinukod sa New York sa 9/11, usa ka tagna sa ikatulong alaut nagpaila sa pagsulay nga nanawag sa pagbalik ngadto sa daang mga pundasyonal nga mga agianan, kay ang pagkaparalelo sa Agosto 11, 1840 ug 9/11 makita sa bisan kinsang Laodicean nga Seventh-day Adventist nga mopili sa pagtan-aw. Ang pagkalambigit sa Al Qaeda sa 9/11 sagad karon gidudahan niining mga panahona sa mga teoriya sa panagkunsabo nga sa kinatibuk-an tinuod, apan ang Al Qaeda nagpasabot ug “ang pundasyon,” ug nagsugod sila isip usa ka organisasyon usa ka tuig sa wala pa ang panahon sa katapusan niadtong 1989, sa pagkatinuod sa Agosto 11, 1988.

Kon kini nga mga detalye mahitungod sa profetikong simbolismo sa mga patukoranan dili mamatikdan, daghan ang mawala. Sa 9/11 ang mga patukoranan gipahimutang sa nahaunang lakang. Sa ikaduhang lakang mahuman ang templo sa dihang ikabutang na ang ulohang bato sa pamag-ang. Ang ikatulong lakang mao ang siradong pultahan sa balaod sa Domingo. Gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo ang mensahe sa panguna gitumong ngadto sa mga Laodiceanong Seventh-day Adventist, kay ang paghukom magsugod sa balay sa Dios, ug kini matapos alang sa balay sa Dios sa balaod sa Domingo. Didto ug niana nga higayon ang Laodiceanong Seventh-day Adventismo pagahilabyan; maingon sa mga Protestante sa kasaysayan sa Millerismo, ug sa mga Judio sa kasaysayan ni Cristo, ug maingon kanila nga nangamatay sulod sa kap-atan ka tuig sa kasaysayan ni Moises.

Ang ikatulong alaot sa 9/11 gipaila pinaagi sa ikaduhang alaot sa Agosto 11, 1840, ug nianang ang-ang ang duruha ka mga waymark girepresentahan sa asno, ang unang simbolo sa Islam diha sa tagna sa Biblia. Ang balaod sa Domingo mao ang timaan sa mananap, ug kana nga mananap sagad girepresentahan ingon nga leon, sa ingon nagapeke sa Leon sa banay ni Juda. Ang balaod sa Domingo mao ang leon ug ang dili masinugtanon nga manalagna gikan sa Juda namatay tali sa asno ug sa leon, ug gilubong sa mao rang lubnganan uban sa bakakon nga manalagna sa Bethel. Namatay siya sulod sa tagnaong yugto gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo, nga mao ang tagnaong yugto gikan sa asno ngadto sa leon. Kana nga yugto sa pagsulay mao ang lubnganan sa

bakakon nga manalagna sa Bethel, nga maoy nagpalubong sa dili masinugtanon nga manalagna gikan sa Juda diha gayud sa iyang kaugalingong lubnganan.

Ang gingharian ni Jeroboam, nga gihulagway ingon nga usa ka peke nga hulad sa gingharian sa Juda, diin nahimutang ang Jerusalem ug ang templo, nagrepresentar sa mga Protestante sa kasaysayan sa Millerite, nga dili na katawhan sa Dios. Nawala nila ang ilang paghingalan sa pakigsaad tali sa Agosto 11, 1840 ug sa siradong pultahan sa Oktubre 22, 1844. Kining kasaysayana nahiuyon gikan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo, ug tungod niini, ang masupilon nga propeta sa Juda gilubong sa maong lubnganan uban sa mga apostatang Protestante, nga girepresentahan sa bakakon nga propeta sa Bethel.

Sa kinatibuk-an, si Haring Josias usa ka maayong hari, apan namatay siya didto sa Megido, usa ka dayag ug tuwirang aplikasyon sa Armagedon. Nasayop siya tungod kay midumili siya sa pasidaang mensahe ni Necho. Si Necho, ang hari sa Ehipto, ug busa ang hari sa habagatan, padulong sa pagpakiggubat batok sa Babilonya, ang hari sa amihanan. Si Josias nagrepresentar sa mga Judeanhon nga mangamatay sa Armagedon, tungod kay ilang gisalikway ang pasidaang mensahe mahitungod sa gubat sa hari sa habagatan ug sa hari sa amihanan diha sa Daniel 11:40–45. Kana nga mensahe nahimong patukoranan sa 9/11.

Ang unang pagsulay mao ang tawag sa unang manulonda sa pagbalik ngadto sa mga patukoranan.

Ang ikaduhang pagsulay mao ang tawag sa ikaduhang manulonda sa pagbulag ug paghuman sa templo.

Ang ikatulong pagsulay mao ang litmus nga pagsulay sa ikatulong manulonda mahitungod sa patik o sa marka.

Ang unang pagsulay mao ang usa ka pagsulay ibabaw sa mga patukoranan, ug niadtong 2024, hapit katunga sa mga nalambigit sa mga miting sa Sabbath pinaagi sa Zoom mipahawa tungod sa bugtong doktrinal nga pakiglalis nga girepresentahan ibabaw sa 1843 nga tsart. Kana nga pakiglalis mahitungod sa simbolo nga nagatukod sa panan-awon sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw. Ang kontrobersiya sa mga Millerite mao nga ang mga Protestante nagaingon nga si Antiochus Epiphanes, o ang Islam, mao ang gahum nga nagabayaw sa iyang kaugalingon, ug mapukan, aron sa pagpatukod sa panan-awon diha sa bersikulo katorse sa Daniel onse.

Ug niadtong mga panahona daghan ang motindog batok sa hari sa habagatan; usab, ang mga tulisan sa imong katawohan mopatugbaw sa ilang kaugalingon aron sa paglig-on sa panan-awon; apan sila mangapukan. Daniel 11:14.

Ang Islam ba o si Antiochus Epiphanes ang mga tulisan sa imong katawohan, o ang Roma ba, sumala sa giila ni Miller. Nasabtan ni Miller nga ang mga gahum nga makapahimong kamingawan sa paganismo ug sa papado maoy duha ka gahum nga nagpataas sa ilang kaugalingon, nga nangapukan, ug nga maoy mga tulisan sa katawohan sa Dios. Ang maong pangatarungan girepresentar diha sa tsart nga “gitumong sa kamot sa Dios, ug dili angay usbon,” ug mao lamang ang representasyon sa bisan hain sa mga papan ni Habakkuk nga nagaila sa usa ka hitabo nga walay tuwirang reperensya diha sa pulong sa tagna. Ang reperensya diha sa tsart gituyo aron

ipasiugda kadtong pundasyonal nga pangatarungan ingon nga simbolo sa nagapabulag nga gahum sa pulong sa taga sa Dios.

Niadtong 2024, gibana-banang katunga sa zoom group mibiya tungod sa sayop nga pagsabot nga ang Estados Unidos maoy nagpatindog sa panan-awon, ug dili ang Roma, sumala sa tukmang pagpanalipod sa mga Millerite niini.

Ang paghinlo nga nagsugod niadtong 2023, nagsugod sa dihang si Cristo misulod sa lawak uban ang Iyang pala; ug ang pala mao ang Iyang mga pulong sa kamatuoran. Sa dihang misulod Siya sa Iyang lawak, kini walay sulod nga mga tawo, busa Iyang gipatindog ang usa ka tingog sa kamingawan aron sa pag-andam sa dalan sa Ginoo. Ang tingog maoy sa pag-andam sa dalan alang sa Mensahero sa Pakigsaad nga sa kalit moanhi ngadto sa Iyang templo; ang Iyang templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Unya sa 2024, ang unang pagsulay, ang pagsulay sa mga patukoranan, ang pagsulay kon kinsa ang nagapahimutang sa panan-awon—kana nga panan-awon nga nagatimri sa salin. Ang sulodnong panan-awon nga nagatimri sa salin mao ang panan-awon ni Cristo diha sa kapitulo napulo, ug ang gawasnong panan-awon mao ang panan-awon nga gipahimutang sa anticristo, ug ang anticristo mao ang Roma. Usa ka sulodnong panan-awon ni Cristo ug usa ka gawasnong panan-awon sa anticristo. Ang pagtimri mao ang pagkapahiluna diha sa kamatuoran, sa espirituwal ug sa intelektuwal; ug ang sulodnong panan-awon sa kapitulo napulo mao ang espirituwal, ug ang gawasnong panan-awon sa kapitulo onse mao ang intelektuwal. Ang pagsabot ug ang katugbang nga kasinatian sa duha ka mga panan-awon mao ang gikinahanglang sukdanan alang kang bisan kinsa nga pagatimrihan, sumala sa girepresentar ni Daniel sa unang bersikulo sa Daniel kapitulo napulo.

Sa ikatulong tuig ni Ciro nga hari sa Persia may usa ka butang nga gipadayag kang Daniel, nga ginganlan ug Belteshazzar; ug ang maong butang tinuod, apan ang gitakdang panahon hataas pa: ug nasabtan niya ang maong butang, ug may salabutan siya sa panan-awon. Daniel 10:1.

Ang alpha nga pagsulay sa mga pundasyon maoy mahitungod sa bersikulo katorse sa Daniel onse, ug kini usa ka kapareho sa maong pundasyonal nga pagsulay sa mga Millerite, ug kana nga pagsulay mao lamang ang panaglalis gikan sa kasaysayan sa mga Millerite nga girepresentar ibabaw sa lamesa nga gisugo ang magbalantay ni Habakkuk sa pagsulat ug pagpasabot sa tin-aw. Ang pundasyonal nga pagsulay sa 2024 mao ang pagkanaog sa unang manulonda, ingon sa girepresentar sa Agosto 11, 1840, 1888, ug 9/11.

Kana nga manulunda mikunsad usab ingon nga si Michael, kay si Michael mao ang nagbanhaw kang Moises, nga uban kang Elias gibanhaw sa katapusang adlaw sa 2023. Kana nga pagkabanhaw girepresentar ni Ezekiel ingon nga natuman pinaagi sa usa ka taga mahitungod sa upat ka hangin, nga gitawag ni Sister White nga ang masuko apan gipugngan nga kabayo, nga mao ang Islam sa Agosto 11, 1840 ug 9/11. Ang alpha nga pagsulay mao ang pundasyonal nga pagsulay sa panggawas nga panan-awon. Ang omega nga pagsulay mahimong usa ka sulodnon nga katapusang-panapos nga panan-awon.

Ngano nga aduna pay usa ka alpha ug omega nga pagasundan sa ikatulong pagsulay? Mao gayud kini ang mismong isyu nga akong giila. Ang alpha nga panan-awon sa eksternal nga pagsulay sa 2024 mao ang nahaunang sa tulo ka mga pagsulay. Kining pundasyonal nga pagsulay kinahanglan nga mapasar aron maapil sa capstone nga omega nga pagsulay. Kining duha ka mga pagsulay lahi ug propetikong kinaiya kaysa sa ikatulong pagsulay. Ang ikatulong pagsulay mao ang usa ka litmus test nga nagapakita kon ang kandidato tinuod gayud nga nakapasar sa nag-unang duha ka mga lakang.

Ang unang pagsulay mao ang patukoranan, ug ang ikaduhang pagsulay mao ang templo nga natuman. Ang patukoranan sa templo gibutang sa panahon sa kasaysayan sa unang sugo sa paggula gikan sa Babilonia. Sa kasaysayan sa ikaduhang sugo ang templo nahuman. Ang ikatulong sugo lahi, kay niana nga sugo, ang nasudnong pagkagamhanan sa Juda gipahiuli, nga naghatag kanila sa kagamhanan sa paghusga sa mga sibil ug relihiyosong kalapasan. Ang paghukom gipahiuli sa ikatulong sugo. Sa 2024, ang patukoranang alpha nga pagsulay nagbulag niadtong anaa sa halos walay sulod nga lawak sa tawong dirt brush.

Ang omega nga pagsulay mao ang dapit diin mahuman ang templo, sumala sa girepresentahan sa pagbutang sa pangulong-bato. Ang pagkompleto sa templo mao ang iglesia nga madaugon nga matukod sa diha nga kuhaon ang mga bunglayon. Ang pagkompleto sa templo diha sa damgo ni Miller mao ang higayon nga ang mga mutya gisalikway pagbalik ngadto sa mas dako nga kaban “nga walay bisan unsang makita nga paningkamot sa tawo nga naghulog niini.” Human maila ni Miller ang tawo nga may sipilyo sa abog nga naghulog sa mga mutya ngadto sa mas dako nga kaban, gitapos niya ang iyang pagpamatuod pinaagi sa mga pulong, “Misinggit ako sa hilabihang kalipay, ug kana nga singgit nakapukaw kanako.”

Timan-i nga ang makusog nga pagtuaw ni Miller nga nagapukaw, gipakusgan pinaagi sa “kalipay.” Ang kalipay mao ang simbolo niadtong mga anaa sa Joel nga may “bag-ong bino,” ug ang “kaulawan” anaa ibabaw niadtong ubang mga moinom ug bino nga giputlan gikan sa bag-ong bino. Ang Tunga-tunga sa Kagabhion nga Pagtuaw nga nagapukaw kang Miller, mosunod human ang tawo nga may hugaw nga brush ilabay ang mga hiyas ngadto sa mas dakong kahon. Ang mas dakong kahon napuno sa mga hiyas nga gibulag gikan sa mga basura ug gilabay ngadto sa kahon, nga mao ang templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug usab ang mensahe sa Tunga-tunga sa Kagabhion nga Pagtuaw. Ang templo mahuman sa ikaduhang sugo, o sa ikaduhang manulunda, o sa ikaduhang ug omega nga pagsulay. Sa damgo ni Miller, ang omega nga pagsulay girepresentahan sa dihang ang mga tamboanan sa langit giablihan.

Ug nadungog ko ang daw tingog sa usa ka dakung panon, ug daw tingog sa daghang katubigan, ug daw tingog sa kusgan nga mga dalugdog, nga nagaingon, Alleluia: kay ang Ginoong Dios nga Makagagahum sa tanan nagahari. Mangalipay kita ug magmaya, ug maghatag ug kadungganan kaniya: kay ang kasal sa Cordero miabut na, ug ang iyang asawa nakapangandam na sa iyang kaugalingon. Ug gitugot kaniya nga magasul-ob sa manipis nga lino, mahinlo ug maputi: kay ang manipis nga lino mao ang pagkamatarung sa mga balaan. Ug siya nagaingon kanako, Isulat, Bulahan sila nga mga tinawag ngadto sa panihapon sa kasal sa Cordero. Ug siya nagaingon kanako, Kini mao ang matuod nga mga pulong sa Dios. Pinadayag 19:6–9.

Niadtong Oktubre 22, 1844, natuman ang “upat ka pag-anhi ni Cristo,” ug ang matag usa niadtong upat ka mga pag-anhi pagatumanon sa labi pang hingpit sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo. Siya mianhi ingon nga Mensahero sa Tugon, sa katumanan sa paghinlo ug pagputli sa mga Levita diha sa Malakias tres. Siya mianhi aron modawat ug gingharian sa katumanan sa Daniel 7:13. Siya mianhi aron maghinlo sa santuwaryo sa katumanan sa Daniel 8:14 ug Siya usab mianhi sa kaminyoon. Ang kaminyoon mahitabo sa dihang ang pangasaw-onon nakaandam na sa iyang kaugalingon.

“‘Sa diha nga ang bunga mahinog na, dihadhi iyang ipasulod ang galab, tungod kay miabut na ang ting-ani.’ Si Cristo naghulat uban sa mainiton nga handom alang sa pagpadayag sa Iyang Kaugalingon diha sa Iyang iglesia. Sa diha nga ang kinaiya ni Cristo hingpit nang mapahiuli diha sa Iyang katawohan, nan moanhi Siya aron kuhaon sila ingon nga Iyang kaugalingon.” Christ’s Object Lessons, 69.

Ang “kalibotan mapasidan-an lamang,” sumala sa inspirasyon, pinaagi sa “pagkakita sa mga lalaki ug mga babaye” nga adunay patik sa Dios sa panahon sa krisis sa balaod sa Domingo.

“Ang buhat sa Balaang Espiritu mao ang pagpakita sa kalibotan mahitungod sa sala, sa pagkamatarong, ug sa hukom. Ang kalibotan mapasidan-an lamang pinaagi sa pagtan-aw niadtong nagatoo sa kamatuoran nga gibalaan pinaagi sa kamatuoran, nga nagalihok sumala sa hataas ug balaan nga mga prinsipyo, nga nagapakita, sa usa ka hataas ug halangdong diwa, sa linya sa pagbulag tali sa mga nagabantay sa mga sugo sa Dios, ug sa mga nagatamakan niini ilalom sa ilang mga tiil. Ang pagbalaan sa Espiritu nagapaila sa kalainan tali sa mga adunay patik sa Dios, ug sa mga nagabantay sa usa ka mini nga adlaw nga kapahulayan. Sa dihang moabut ang pagsulay, igapakita sa dayag kon unsa ang marka sa mananap. Kini mao ang pagbantay sa Domingo. Kadtong, human makadungog sa kamatuoran, magpadayon sa pagtagad niining adlaw nga balaan, nagadala sa timaan sa tawo sa sala, nga naghunahuna sa pag-usab sa mga panahon ug sa kasugoan.” Bible Training School, December 1, 1903.

Sa diha nga ang pangasaw-onon mag-andam sa iyang kaugalingon, miabot na ang ting-ani. Ang ting-ani nagsugod sa paghipos sa halad nga unang bunga sa trigo nga ginabayaw ingon nga halad nga inuyogayog, usa ka bandila. Una pagatigumon ang unang mga bunga, nga mao ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo diha sa basahon sa Pinadayag, ug unya ang laing panon, nga mao ang dakong panon sa katawhan. Ang bandila mao ang iyang gamhanang kasundalohan, ug ang iyang gamhanang kasundalohan sinul-oban sa manipis nga puti nga lino. Sa kaminyoon, ang templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo matuman nang daan sa dili pa ang paghukom sa balaod sa Domingo, ug kana nga templo dili lamang ang mas dako nga kahon ni Miller, kondili mao usab ang iglesya nga madaogon nga nanag-iyu sa tanang mga gasa, lakip ang espiritu sa tagna.

Ug mihapa ako sa iyang tiilan aron sa pagsimba kaniya. Ug siya miingon kanako, Tan-awa nga dili mo kana buhata: ako maoy imong isigkaulipon, ug sa imong mga igsoon nga may pagpamatuod ni Jesus: simbaha ang Dios: kay ang pagpamatuod ni Jesus mao ang espiritu sa pagpanagna. Pinadayag 19:10.

Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao kadtong adunay pagpamatuod ni Jesus, ug ang pagpamatuod ni Jesus gipadayag “linya ibabaw sa linya” diha sa Biblia ug sa Espiritu sa Tagna. Sa

dihang ang kalihokan nga Laodicea sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mausab ngadto sa kalihokan nga Filadelfia sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, silang tanan mogamit sa pamaagi nga linya ibabaw sa linya aron sa pagpresentar sa ilang pagpamatuod. Kana nga pagpamatuod usa ka panaghiusa sa balaanong dugo ug sa tawhanong pagsaksi.

Ug gilupig nila siya pinaagi sa dugo sa Cordero, ug pinaagi sa pulong sa ilang pagpamatuod; ug wala nila higugmaa ang ilang kinabuhi bisan hangtod sa kamatayon. Pinadayag 12:11.

Ang pagpamatuod sa pagkatawhanon inubanan sa dugo sa Pagka-Dios mao ang pagpamatuod ni Moises ug sa Cordero. Si Moises mao ang pagkatawhanon, ang alpha sa dugo sa pagka-Diosnon sa omega nga Cordero. Ang tanang mga gasa igauli sa diha nga ang pangasaw-onon mag-andam sa iyang kaugalingon, ug ingon nga usa ka gamhanang kasundalohan nga sinul-oban sa maputing lino, mopahimutang siya sa iyang katungdanan ingon nga bandila sa nagauswag nga kasundalohan sa Ginoo. Kana nga panaw sa gubat magsugod sa diha nga ang pangasaw-onon maandam na ug masul-oban sa maputi, nga mao ang panahon nga ang mga tamboanan sa langit pagaablihan, maingon sa nahitabo sa damgo ni Miller.

Ug nakita ko ang langit nga naablihan, ug ania karon, usa ka puti nga kabayo; ug siya nga naglingkod ibabaw niini ginganlan nga Matinumanon ug Tinuod, ug diha sa pagkamatarong siya nagahukom ug nagapakiggubat. Ang iyang mga mata ingon sa siga sa kalayo, ug sa iyang ulo dihay daghang mga purongpurong; ug siya adunay usa ka ngalan nga nahisulat, nga walay bisan kinsa nga nakaila, kondili siya ra gayud. Ug siya sinul-oban ug bisti nga gituslob sa dugo; ug ang iyang ngalan gitawag nga Ang Pulong sa Dios. Ug ang mga kasundalohan nga didto sa langit misunod kaniya ibabaw sa mga puti nga kabayo, nga nanagsul-ob ug manipis nga lino, maputi ug hinlo. Ug gikan sa iyang baba mogula ang usa ka mahait nga espada, aron pinaagi niini iyang samaran ang mga nasud; ug siya magagahum kanila pinaagi sa usa ka baras nga puthaw; ug iyang tunobon ang pug-anan sa bino sa kapintas ug kapungot sa Dios nga Makagagahum sa Tanan. Ug siya adunay usa ka ngalan nga nahisulat sa iyang bisti ug sa iyang paa, HARI SA MGA HARI, UG GINOO SA MGA GINOO. Pinadayag 19:11–16.

Sa dihang ang tawo nga may hugawng panuwalis mosulod sa walay sulod nga lawak ug moabli sa mga bintana, iyang tipunon ang mga mutya ug ilabay kini ngadto sa mas dako nga omega nga kahon. Ilhon ni James White kadtong mga mutya ingon nga katawohan sa Dios, apan isulti kanimo ni William Miller nga ang mga simbolo adunay labaw pa sa usa ka kahulogan, ug ang mga mutya nagrepresentar dili lamang sa nangkatag nga mga pundasyong kamatuoran, kondili usab sa nangkatag nga mga mutya nga anaa sa korona nga gibayaw, nga nagrepresentar sa mahimayaong gingharian ni Cristo.

Ug ang Ginoo nga ilang Dios magluwas kanila niadtong adlaw ingon nga panon sa Iyang katawhan; kay sila mamahimong sama sa mga bato sa usa ka purongpurong, nga ginabayaw ingon nga usa ka bandila ibabaw sa Iyang yuta. Zacarias 9:16.

Ang omega ug ikaduhang pagsulay, human sa pundasyonal nga alpha nga pagsulay sa Roma nga nagpatukod sa panan-awon, mao ang kinatумыang omega nga pagsulay. Kini mao ang pagtapos sa pagsulay sa templo, nga nag-una sa ikatulong litmus nga pagsulay sa paghukom. Ang maong

pagsulay nagahinlo sa duha ka hut-ong sa mga magsisimba gikan sa usag usa, nga nagabulag sa maalamon ug sa mga buang pinasikad sa lana, nga mao ang mensahe, o sumala sa gipaila ni Sister White sa iyang komentaryo bahin sa sinagoga sa Capernaum—ang “mga pulong sa kamatuoran.”

Ang Capernaum mao ang dapit diin, sa Juan 6:66, si Jesus napakyasan sa labing daghang gidaghanon sa mga disipulo sa usa ka higayon, ug kadtong mga disipulo wala na gayud mobalik. Ingon nga labing dako nga pagsulay sa pagkamadisipulo sa panahon ni Cristo, ang Capernaum maoy simbolo sa omega nga pagsulay sa pagkamadisipulo sa panahon ni Cristo, nga sa baylo mahimong tipo sa omega nga pagsulay sa pagkamadisipulo sulod sa tulo-ka-lakang nga proseso sa pagsulay nga nagsugod niadtong 2023. Sa Capernaum, ang pagsulay girepresentahan pinaagi sa Tinapay sa Langit, ug kini nagpaila sa kapakyasan sa mga Judio sulod sa konteksto sa ilang kawalay katakos sa pagsabot sa tagna, tungod sa ilang pagkadili-andam sa pagdawat nga sa dihang si Jesus nagsulti mahitungod sa natural nga mga butang, kini angay sabton diha sa espirituwal nga pag-aplikar.

Padayonon nato kining mga butanga sa sunod nga artikulo.

“Ang pakigpulong ni Cristo sa sinagoga mahitungod sa tinapay sa kinabuhi mao ang mahinungdanong pagbalhin sa kasaysayan ni Judas. Nadungog niya ang mga pulong, ‘Gawas kon mokaon kamo sa unod sa Anak sa tawo, ug moinom sa Iyang dugo, wala kamoy kinabuhi diha kaninyo.’ Juan 6:53. Iyang nakita nga si Cristo nagtanyag ug espirituhanong kaayohan inay sa yutan-ong kaayohan. Iyang giisip ang iyang kaugalingon nga masinatiyon, ug naghunahuna nga makita niya nga si Jesus walay pagadungog, ug nga Siya dili makahatag ug hataas nga katungdanan ngadto sa Iyang mga sumosunod. Iyang gitino nga dili maghiusa sa iyang kaugalingon sa hilabihan ka suod kang Cristo aron makahimo siya sa pagpalayo. Siya magbantay. Ug siya gayod nagbantay.”

“Sukad niadtong panahona iyang gipahayag ang mga pagduhaduha nga nakapalibog sa mga tinun-an. ...” *The Desire of Ages*, 719.

Unang Pagsulay

Ang pagtan-aw nga gitutok ni Jesus sa hakog nga si Judas nakapakombinse kaniya nga ang Agalon nakasabot sa iyang pagkasalingkapaw, ug nakabasa sa iyang ubos ug talamayon nga kinaiya. Kini maoy usa ka labi pang diretso nga pagbadlong kay sa bisan unsang iyang nadawat kaniadto. Tungod niini siya nasuko, ug sa ingon nabuksan ang usa ka pultahan diin si Satanas misulod aron sa pagdumala sa iyang mga hunahuna. Imbis nga maghinulsol, siya naglaraw ug panimalos. Gisakitan sa kahibalo sa iyang sala, ug giduso ngadto sa kabuangan tungod kay ang iyang pagkasad-an nahibaloan na, mibarog siya gikan sa lamesa ug miadto sa palasyo sa labawng sacerdote, diin iyang nakita nga nagtigom ang konseho. Napuno siya sa espiritu ni Satanas, ug milihok sama sa usa nga nawad-an sa pangisip. Ang ganti nga gisaad alang sa pagbudhi sa iyang Agalon maoy katloan ka salapi; ug sa usa ka halagang mas ubos pa kay sa bili sa kahan sa pahumot, iyang gibaligya ang Manluluwas.

“Sa espiritu ug binuhatan daghan ang mahisama kang Judas. Hangtud nga may kabilom mahitungod sa salot nga lama sa ilang kinaiya, walay makita nga dayag nga pagdumot; apan sa

dihang sila badlongon, ang kapaitan mopuno sa ilang mga kasingkasing.” Youth Instructor, Hulyo 12, 1900.

Ang Ikaduhang Pagsulay

“Sa wala pa ang Pasko sa Paglabay, si Judas nakigtagbo pag-usab sa mga pari ug mga escriba, ug gitapos ang kasabutan sa pagtugyan kang Jesus ngadto sa ilang mga kamot.... Si Judas nasilo na karon tungod sa gihimo ni Cristo sa paghugas sa mga tiil sa Iyang mga tinun-an. Kon si Jesus makahimo sa pagpaubos sa Iyang kaugalingon sa ingon niana, naghunahuna siya, dili Siya mahimong hari sa Israel. Ang tanang paglaum alang sa kalibotanhong dungog diha sa usa ka lumalabayng gingharian nalaglag. Si Judas nakombinsir nga walay bisan unsang makuha sa pagsunod kang Cristo. Human makita niya Siya nga nagpaubos sa Iyang kaugalingon, sumala sa iyang pagtan-aw, napalig-on siya sa iyang katuyoan sa pagdumili Kaniya, ug sa pag-angkon nga siya nalimbongan. Gipanag-iya siya sa usa ka demonyo, ug mihukom siya sa pagtuman sa buluhaton nga iyang gikasabutan nga buhaton sa pagbudhi sa iyang Ginoo.” The Desire of Ages, 645.

Ang Katapusang Desisyon

Sa katingala ug kalibog tungod sa pagbutyag sa iyang tuyo, si Judas midali sa pagtindog aron mobiya sa lawak. “Unya miingon si Jesus kaniya, Ang imong pagabuhaton, buhata sa madali.... Busa siya, sa nakadawat na sa tipik, diha-diha dayong migula: ug gabii na.” Gabii gayud kadto alang sa mabudhion sa dihang mitalikod siya gikan kang Cristo ngadto sa kangitngit sa gawas.

“Hangtod nga nahimo kining lakanga, si Judas wala pa makalabang sa posibilidad sa paghinulsol. Apan sa dihang mibiya siya gikan sa presensya sa iyang Ginoo ug sa iyang mga kaubang tinun-an, ang katapusang paghukom nahimo na. Milabang na siya sa utlanan nga linya.”

Katingalahan gayud ang taas nga pagkamainantuson ni Jesus sa Iyang pakig-atubang niining tintadong kalag. Walay bisan unsang mahimo pa aron maluwas si Judas nga wala Niya buhata. Human siya makaduha na sa paghimo ug kasabutan sa pagbudhi sa iyang Ginoo, gihatagan gihapon siya ni Jesus ug kahigayonan alang sa paghinulsol. Pinaagi sa pagbasa sa tinago nga tuyo sa kasingkasing sa mabudhion, gihatag ni Cristo kang Judas ang katapusang, makapakombinsir nga pamatuod sa Iyang pagka-Dios. Kini mao ang katapusang tawag sa paghinulsol ngadto sa mini nga tinun-an. Walay pakilooy nga mahimo sa diosnon-tawhanong kasingkasing ni Cristo nga wala Niya ipugngan. Ang mga balod sa kalooy, nga gisalikway sa masukihong pagkamapahitas-on, mibalik sa labi pang kusgan nga taob sa mapailobong gugma. Apan bisan pa nga nakurat ug nabalaka sa pagkadiskobre sa iyang sala, si Judas nahimong labi lamang nga mas determinado. Gikan sa panihapon nga sakramental migawas siya aron tumanon ang buhat sa pagbudhi.

“Sa pagpahayag sa kaalaut batok kang Judas, si Cristo may katuyoan usab sa kalooy ngadto sa Iyang mga tinun-an. Sa ingon gihatag Niya kanila ang kinahitas-ang pamatuod sa Iyang pagka-Mesias. ‘Ginasulti Ko kini kaninyo sa dili pa kini mahitabo,’ miingon Siya, ‘aron, sa

dihang matuman na kini, motuo kamo nga AKO MAO.’ Kon si Jesus nagpabiling hilom, nga daw walay kahibalo sa mahitabo Kaniya, ang mga tinun-an tingali makahunahuna nga ang ilang Agalon walay balaang pagtan-aw daan, ug nga nasurpresa Siya ug gitugyan ngadto sa mga kamot sa mamumuno nga panon. Usa ka tuig sa wala pa kini, gisultihan ni Jesus ang mga tinun-an nga nagpili Siya ug napulog-duha, ug nga ang usa kanila yawa. Karon ang Iyang mga pulong ngadto kang Judas, nga nagapakita nga ang iyang pagluib hingpit nga nahibaloan sa iyang Agalon, magapalig-on sa pagtuo sa matuod nga mga sumunod ni Cristo sa panahon sa Iyang pagpaubos. Ug sa dihang moabot na si Judas sa iyang makalilisang nga katapusan, ilang hinumdoman ang kaalaut nga gipahayag ni Jesus batok sa mabudhiong magbubudhi.” *The Desire of Ages*, 653–655.